



UKA 2015/15
29. september 2015
Sara Olsvig

Åbningstale Formanden for Naalakkersuisut

(Formand for Naalakkersuisut)

Social omsorg, viljen til uddannelse, demokrati, solidaritet

Kære landsmænd, kære Inatsisartut, kære Naalakkersuisut

Inatsisartut er nu samlet igen efter en sommer, hvor vi har kunnet samle kræfter. Jeg håber i alle har haft en god sommer sammen med jeres familier.

Vi har fra Inuit Ataqatigiit set frem til at se vores kolleger her i Inatsisartut igen. Vi store opgaver på dagsordenen dette efterår og det er nu vi skal gøre de vigtige dialoger og debatter til handling.

I de seneste år har der været en del røre i Inatsisartut såvel som i befolkningen. Siden 2013 har der været to valg til Inatsisartut, et kommunalvalg og et folketingsvalg. Jeg vil gerne takke jer alle for sommerens folketingsvalgkamp, også selvom det kunne have været ønskeligt med en større valgdeltagelse.

Ved forårets Inatsisartutsamling havde vi den specielle situation, at dette års finanslov blev forhandlet på plads midt i året. Dette var begrundet med valget i 2014. Det er ellers sædvanligvis om efteråret finanslovene laves, og for at sikre en god proces dette efterår opfordrede vi fra Inuit Ataqatigiit Naalakkersuisut til tidligt at indkalde til forhandlinger. De første forhandlingsmøder har fundet sted men vi har fortsat et stort arbejde foran os.

Det er nu på tide, at vi finder løsninger som er politisk holdbare. Fra Inuit Ataqatigiit ved vi hvor vores ansvar ligger som landets største oppositionsparti, og vi vil sige klart; vi vil gerne tage medansvar og vi er fortsat rede til at også at tage et regeringsansvar.

Det er nødvendigt, at partierne sætter sig sammen og finder de punkter vi kan mødes om. Derfor har vi gentagne gange opfordret til, at partierne indkaldes til direkte drøftelser om reformerne og om lufthavnsplanerne. Naalakkersuisut sidder med indkaldelsesretten. Vi afventer blot at blive indkaldt til disse drøftelser.

Vægt god regeringsførelse højere

Vi har fra Inuit Ataqatigiit her i Naalakkersuisuts første år i regering fulgt med i, hvordan Naalakkersuisut vil forvalte deres regeringsførelse. Vi efterlyser en mere åben og

inddragende regeringsførelse. Ja, vi partier har forskellige holdninger på mange områder, men det ansvar vi sidder med er ens for os alle: At arbejde for og drage omsorg for vores land og befolkning.

Vores land er i netop disse år i en fase, hvor vores beslutninger bliver afgørende for vores fremtid. Opgaverne i kommunerne bliver flere og mere omfattende, vores bygdebestyrelsesmedlemmer vil gerne tage større ansvar og i Inatsisartut er tiden kommet til, at vi viser, at vi er vores opgaver voksne.

Hvad er det der sætter stoppere for, at opgaverne færdiggøres? Dels må vi indse, at en lukket regeringsførelse er en af de ting der er en hæmsko. Ofte ser vi indholdsløse svar fra Naalakkersuisut på spørgsmål fra udvalgene eller os medlemmer, også selvom vi som parlamentarikere ønsker at bruge spørgsmålene til at få øget indsigt. Dette skal gøres bedre af Naalakkersuisut.

Stop partifarvekampene

En anden hæmsko som jeg ikke ønsker at forbigå er, at vores land er ved at æde sig selv op i partifarvekampe. Vi ser det udbredt i Inatsisartut. Hvis vi skal være fælles om at løfte opgaverne er der også nødt til at være en lyst til at lytte til og øge inddragelsen af oppositionspartierne. Vi stiller ikke spørgsmål blot for at finde fejl. Vi arbejder derimod alle her for at sikre, at der findes gode løsninger.

Også i samfundet generelt er der stor fokus på partifarve. Jeg er glad for, at flere organisationer i dag ønsker at tage afstand fra partikampene og arbejde upartisk med deres sager. Det er nødvendigt. Jeg vil gerne give dette budskab til samfundet: Lad os gå bort fra de partifarverelaterede kampe. Hvis vi skal fremme vores land er det netop respekten for vores forskelligheder og vores mangfoldighed vi skal bruge som styrke. Lad os nu sætte arbejdets indhold forud for partifarve.

I denne henseende sidder vi i Inatsisartut med et stort ansvar. For eksempel hjælper det ikke på den konfliktfyldte tone vi hører i befolkningen når der er partier der bruger nærmest hver deres offentlige udmelding til at skælde ud på andre partier. Vi må blive mere modne i vores måde at arbejde på og tænke dybere over, hvor det er vi skal bruge vores kræfter.

Kommuner som kan løfte mere

Også i kommunerne er der udbredte magtkampe som relaterer sig til partifarve. Derudover er der lokalpatriotiske kampe. Efter kommunesammenlægningen er der stillet større krav til at være kommunal folkevalgt. I dag skal et kommunalbestyrelsesmedlem ikke kun arbejde for den by den folkevalgte kommer fra, men for en hel storkommune. Der skal laves politik som er til gavn for hele kommunen. Jeg vil opfordre til, at en debat om dette tages op i alle kommuner og i partierne. Hvad er det vi kan gøre for at sikre, at de kommunalvalgtes forhold også passer til det øgede ansvar de sidder med? Det skal vi have debatteret åbent og fordomsfrit.

Vi må også spørge os selv: Hvordan skal kommunernes fremtid være? Er der nogen her i landet som forestiller sig, at vi går tilbage til at have 18 kommuner? Det er der næppe. Kommunestrukturen er sådan i dag, at uanset hvordan vi måtte gendele, så vil der altid være byer som ikke er administrationsbyer, og det er her vi skal have rettet op på det manglende nærdemokrati.

Desværre må vi sige i dag, at den store fokus på mulig gendeling af nogle kommuner har været en hæmsko for at arbejde med for eksempel en genopretning af nærdemokratiet. Også her må vi spørge os selv: Hvad er det vi vil bruge vores kræfter på?

Der er nemlig store udfordringer i kommunerne. Vi kan ikke acceptere, at store sagsområder ligger stille. Lad os stoppe med at lade snakken om gendeling forsinke os og komme i gang med arbejdet. Det er nødvendigt.

Jeg vil endnu engang opfordre Naalakkersuisut til, at vi i denne valgperiode får taget stilling til kommunernes fremtid. Vi forsinker os selv hvis vi bliver ved at bruge kommunernes fremtid som valgflæsk.

Regional udvikling

Denne sommer brugte jeg en del tid i Diskobugten. Jeg var i den forbindelse i en række byer og bygder og talte med mange borgere. Vi har gode muligheder for at udvikle turismen i Diskobugten. Ilulissat bliver besøgt af mange turister men Ilulissat er ikke den eneste mulighed. For eksempel er der i Ilimanaq netop nu et renoveringsprojekt i gang af en række bevaringsværdige huse og bygningen af et antal hytter til overnatning. Hvis vi tænker regional udvikling af netop dette område så skal vi allerede nu arbejde med at promovere mulighederne også sydover fra Ilimanaq for, for eksempel, vandrerute til Qasigianguit om sommeren, og ski-, hundeslæde- eller snescooterture om vinteren. Hvis vi skal benytte os af denne slags muligheder er det nødvendigt, at vi ikke ser på hvert sted isoleret, men at vi tænker regionalt. Vi skal tænke i sammenhænge og lave sammenhængende strategier.

Sådan er det også i andre dele af landet. Vi skal fremme en regional udvikling og ikke kun tænke på "fire vækstbyer". Vi skal bruge landets mangfoldighed som en styrke.

Lokal udvikling som passer til de lokale forhold

I sommer var jeg også i Ikamiut. Her er den lokale fiskefabrik åben og kører godt. Bygdens beboere har gåpåmod og ønsker at udvikle og holde deres indhandlingssted åbent. I nogle perioder er der endda mangel på arbejdskraft på fabrikken, da man også til tider mangler boliger i bygden. Vi har fra Inuit Ataqatigiit bidt mærke i denne problematik også i andre bygder i de seneste år. Når INI A/S sælger ud af huse i bygderne arbejder vi derfor for, at husene først bliver udbudt til lokale borgere i bygderne, inden de udbydes til andre. Alt for mange huse i bygderne bliver i dag solgt til borgere fra byerne, som med deres købekraft kommer til at overbyde hvad borgerne i bygderne kan byde. Det skal vi have rettet op på.

Der er også andre forhold der skal rettes op for at et indhandlingssted som i Ikamiut kan fungere optimalt. I mange år er vandforsyningen til bygden ikke fornyet og i nogle år er der ikke vand nok til, at indhandlingsstedet kan holde åbent og må lukke dele af året. Det er ikke tilfredsstillende for borgerne i bygden.

Vi skal sikre en bedre sammenhæng i vores måde at udvikle landet på. Vi skal kende forholdene rundt omkring for at kunne rette ordentligt op. Vi skal ikke lukke af for muligheder, men derimod åbne op og støtte den vilje der er hvert enkelt sted til at udvikle.

Fåreholdernes styrke er deres vilje

Også i Sydgrønland findes denne form for problematikker blandt vores fåreholdere. I år har der været en udbredt tørke som må kaldes en katastrofe. Heldigvis er der nu handlet ekstraordinært så fåreholderne får mulighed for at indkøbe ekstra foder. Vi har fra Inuit Ataqatigiit gennem sommeren arbejdet for, at der skulle ydes en ekstra indsats, og vi støtter den løsning Naalakkersuisut har fundet. Men jeg vil ikke undlade at nævne, at de midler vi bruger på fårehold og landbrug i dag slet ikke er nok og jeg vil klart sige, at jeg ikke er enig i Formanden for Naalakkersuisuts udmelding om, at landbruget ikke skal have offentligt tilskud.

Der er noget galt med måden vi arbejder med dette erhverv. Hvis landbruget virkelig skal gives mulighed for udvikling så skal der meget mere markante indsatser til ligesom de midler der er afsat til området ikke bare må ligge uforbrugte, som de har i år. Nu er midlerne som skulle have været brugt til udvikling af erhvervet brugt som katastrofehjælp. I de kommende år må vi sørge for, at de midler der er afsat til erhvervet bruges til deres formål, så fåreholderne får reel mulighed for at udvikle deres erhverv.

I juli måned deltog jeg endnu engang i fåreholdernes årsmøde. Jeg må sige igen: vores landmænd, familierne, kvinderne, mændene og unge mennesker i landbruget – i udfører et helt særligt stykke arbejde, i går forrest for nytænkning, og i har noget vi i resten af landet kan lære af. Lad os bruge dette som en styrke i vores samfund.

Velfærd kræver noget af os alle

Mange borgere i vores samfund lever et hårdt liv. Uligheden er stigende. Uanset hvor man bor i landet kan man leve under sociale forhold, som er tunge. I Nuuk og de øvrige større byer er der udbredt hjemløshed. Vi har medborgere som må overnatte ude og i telte, hvis da ikke de lige kan låne en sofa hos en bekendt. Vi har medborgere som økonomisk og lønmæssigt ikke kan få hverdagen til at hænge sammen, og vi har medborgere som i deres familier lever med misbrug og undertrykkelse. Alt for mange børn lever under utrygge kår. Alt for mange unge kommer aldrig i gang med en uddannelse. Selvom vi i mange år har forsøgt har vi endnu ikke fundet de løsninger som passer bedst til vores samfund. Det må vi erkende, at tallene viser.

Det er ellers ikke fordi vi ikke har redskaberne til at rette op. Skatte- og velfærdscommissionen kom med mange højst brugbare informationer. Der blev peget på de nødvendige reformer. Jeg kan godt forstå, hvis man i samfundet er træt af at høre om reformer. For har vi nu alle fået en fælles forståelse for, hvad det er der menes?

Vi skal beskytte de svageste

For Inuit Ataqatigiit er det fuldstændig centralt, at vi i fællesskab løfter os ud af de samfundsmæssige udfordringer.

Hvis vi skal bevare velfærden som vi kender den i dag, med gratis skolegang, gratis mulighed for at gå til lægen, pensioner og andre ydelser, så er det nu vi skal handle. Det er det reformerne handler om. Reformerne er vejen til, at vi ikke ender med ikke at have råd til velfærden, men de øvelser vi skal igennem kan ikke undgå at ramme nogen. Vi politikere som er i dette rum har som opgave, at tage beslutninger om prioriteringerne - det er os der skal tage stilling til, hvem der skal beskyttes og hvem vi er nødt til at hente midler fra.

Derfor er det centralt og grundlæggende for Inuit Ataqatigiit, at huske, at når vi sparer så rammer vi mennesker. I vores spare- og reformarbejde handler det derfor om, at vi ikke rammer de svageste men derimod beskytter dem.

Naalakkersuisut har nu fremlagt to reformforslag; førtidspensionsreform og pensionsreform. Vi er fra Inuit Ataqatigiit enige i, at der skal reformeres på disse områder. Men vi vil også sige klart, at disse to reformer ikke kommer til at være nok for at rette op på vores økonomi eller på en skævhed der er blandt befolkningens forhold.

Vi rammer omvendt

Også reformer på bolig- og skatteområdet er nødvendige og vi afventer at blive indbudt til forhandlinger om disse reformer.

Måden man har valgt at påbegynde reformarbejdet mener vi rammer omvendt. Nu er det de ældre og førtidspensionisterne i samfundet der rammes først i stedet for at starte med at hente noget fra de, som i forvejen har rigeligt. Vi er i en anstrengende situation. Vi må sammen vende om på disse forhold.

Der er også gode ting i de reformer der er fremlagt. For eksempel er det formålet, at pensionisterne får bedre forhold, og der vil også være mange som får bedre vilkår. Men de som med dette reformforslag ikke får det mærkbart bedre er de i forvejen mest udsatte, nemlig de enlige ældre. Derfor må vi spørge os selv, om ikke vi kan rette op på en mere balanceret måde.

Reformarbejdet skal i gang, men det skal også være velgennemtænkt. Derfor vil vi klart sige til Naalakkersuisut; lad os nu sætte os sammen og drøfte sagerne. Det er nødvendigt.

Ældre er vigtige for samfundet

I seneste årtier er der født færre børn, derfor går der ikke særlig mange år før der er meget færre forsørgere i samfundet end der er i dag. Vi skal som samfund forsøge at bruge det faktum, at der bliver flere ældre som en styrke og vi skal vide noget om, hvad dette forhold gør ved samfundet.

Fra Inuit Ataqatigiit er vi klar til at indgå forhandlinger om pensionsreformerne. Vi er fuldt ud klar over, at det er svære beslutninger der skal tages, og at de løsninger der findes ikke altid vil passe til hver enkelt persons forhold. Vi ønsker at høre de ældres egne tanker om dette og vi vil opfordre Naalakkersuisut til også at indgå i dialog med ældreforeningerne direkte.

Vi skal som samfund se vores ældre som en ressource men vi skal også vide mere om, hvad det er for udfordringer der er i en ældres liv. For eksempel er der allerede i disse år en stigning i antallet af ældre demente, på nogle alderdomshjem er der endda flere demente end ældre uden demens. Dette stiller store krav til vores medarbejdere. Vi skal som samfund forberede os bedre til at drage den nødvendige omsorg for vores ældre. Det gælder både i sundhedsvæsenet og i ældreomsorgen generelt.

Vores fire søjler for samfundsværdier

Vi har i årtier talt om vores fire erhvervssøjler. Men hvis vi som samfund skal udvikle vores erhverv markant er vi nødt til også at drøfte hvilke værdier der skal danne søjlerne

i vores samfund. Fra Inuit Ataqatigiit vil vi gerne fremhæve fire værdier vi mener, skal være søjlerne i et stærkt samfund. De er følgende:

- Social omsorg - som sikrer mere ligeværdige forhold i samfundet
- Viljen til uddannelse - som sikrer lyst til at uddanne sig fra barnsben til at ville dygtiggøre sig som voksen
- Demokrati – i form af stærkt nærdemokrati såvel som inddragelse og åbenhed i landets ledelse generelt
- Solidaritet – som indebærer et fællesskab i samfundet

Når vores land er i økonomiske vanskeligheder er det de svageste i samfundet vi skal være fælles om at løfte. Hvis vi fortsætter ud af et ulighedsspor og kun sikrer bedre forhold for de som i forvejen kan forsørge sig, vil vi tabe alt for mange borgere. I dag er der en alt for stor ulighed i samfundet og der gøres for lidt i regeringsførelsen for at rette op på dette. Nu er det tid til, at vi betragter social omsorg som en søjle i samfundet, for hvis social omsorg ikke er en stærk søjle så er det svært at opretholde et stærkt samfund.

Vi har i mange år fremmet uddannelse, og der er også sket forbedringer på området. Men der er fortsat alt for mange unge som ikke har viljen og lysten til uddannelse. Vi er nødt til at få skabt en vilje til uddannelse så vi får flere nysgerrige børn med gåpåmod. Det er os alle, forældre, bedsteforældre og voksne i samfundet, som har et ansvar her. Ved at være der for vores børn og hjælpe dem når de har brug for det skal vi sikre dem de forhold, der giver dem lyst til at lære og uddanne sig. Uden uddannelse holder vi ikke samfundet oppe, derfor er viljen til uddannelse den anden værdipolitiske søjle vi vil pege på.

Vi ved alle, at udelukkelse fra deltagelse i demokratiske processer skaber en magtesløshed. Efter kommunesammenlægningerne har der hersket mangel på nærdemokrati mange steder i landet ligesom en lukket regeringsførelse medfører, at mange ikke føler de tager del i landets udvikling. Med demokrati øger man følelsen af medansvar og dette er vejen til en udvikling som tager udgangspunkt i fællesskab. Demokrati er den tredje søjle.

Gennem at vi i fællesskab løfter samfundet skaber vi solidaritet. Kun gennem solidaritet kan vi vende ulighed til øget lighed. Hvis vi skal løfte de af vores borgere som lever under hårde forhold over i bedre forhold er det os der kan løfte mere der skal løfte mere. Udviklingen af et stærkt samfund skal ikke kun være for de som har ressourcerne. Udviklingen skal være for alle. Gennem omsorg og solidaritet skal vi sikre, at de af vores medborgere som har det hårdest bliver stærkere, så vi i sidste ende er flere der kan løfte. Fællesskab er ikke noget andre skal udføre, det kan kun udføres af dig og mig.

Ikke at gøre noget er også at tage stilling og det er på tide, at du og jeg tager stilling til, hvilket samfund det er vi ønsker at udvikle. Vi har fra Inuit Ataqatigiit hermed fremlagt fire søjler for samfundsværdier som vi ønsker at bygge vores land på, og vi indbyder jer alle til en værdipolitisk debat om dette.

De unges holdninger er værdifulde

Fra Inuit Ataqatigiit har vi klare visioner og mål. De fire søjler for værdier vi skal bygge samfundet på mener vi skal gives videre som grundlæggende værdier for vores børn og unge. Børn og unge har også evnen til at tage stilling til forhold i samfundet. Børnene i vores samfund får indtil de er cirka 15 år alle en grundlæggende uddannelse i form af

folkeskolen. Et ungt menneske som er færdig med folkeskolen skal gennem sin skolegang have lært om de mest grundlæggende samfundsforhold. Når vores unge er færdige med folkeskolen spredes de for alle vinde. Nogle går videre på håndværksmæssige uddannelser, nogle på gymnasier og nogle desværre ud i ledighed. Lige netop når vores unge er færdige med folkeskolen har de et fælles ståsted, en fælles uddannelsesmæssig referenceramme.

Det er her vores unge, lige når de skal til at fylde 16 år, skal til at vælge hvilken vej de vil følge ind i voksenlivet og hvordan de vil forme deres liv. Fra Inuit Ataqatigiit mener vi, at de 16 til 18 årige unge er klar til at være med til at bestemme, hvilket samfund vi skal bygge. Derfor foreslår vi, at valgretsalderen nedsættes fra 18 år til 16 år.

Vi har brug for vores unge. Det er dem der skal føre dette samfund videre. Og det er også dem der skal have mulighed for at være med til at bestemme, hvordan dette samfund skal se ud.

Vi ser frem til debatten om vores forslag. Vi håber, at vi får en åben debat i gensidig respekt.

En rigere kultur

Et stærkt samfund er et samfund som ledes af stærke individer. Ikke kun i forhold til regeringsførelse. Også i erhvervslivet, på det sociale område, på sundhedsområdet, i skolerne, overalt i samfundet har vi brug for stærke individer. Ser jeg på min sidemand ønsker jeg at se et menneske som er åndeligt stærkt, som forholder sig til tingenes tilstand, et menneske som respekterer sine medmennesker og som giver plads til forskelligheder. Det at være et rigt samfund handler ikke kun om penge.

Lad os bruge vores kulturelle rigdomme bedre og sikre, at vores åndelige rigdomme i højere grad ses som en værdi for samfundet. Det handler også om, hvordan vi taler om og lever med hinanden.

Formanden for Naalakkarsuisut sagde i sin tale, at vores selvstændighed ikke skal ske på bekostning af vore værdier. Vi skal drøfte vores værdier mere, og jeg er enig med Formanden for Naalakkarsuisut når han siger, at det er i opdragelsen af vores børn vi skal gøre os bevidste om, hvilke gode værdier vi ønsker at give videre til dem.

Grønlandske værdier er også globale værdier

Vores samfundsværdier hænger tæt sammen med de menneskelige værdier vi har. Måden vi ser på mennesket, måden vi ser på vores folk, måden vi ser vores medmennesker i hele verden.

Fra Inuit Ataqatigiit ved vi godt, at vi ofte ser på det med menneskelige værdier på andre måder end andre partier. Lad mig bruge uran som eksempel. Vi er fra Inuit Ataqatigiit imod uranudvinding. Vi mener, at det arbejde Naalakkarsuisut udfører nu for at gøre Grønland til et uraneksporterende land sker uden inddragelse af befolkningen. Dette handler også om værdier.

Hvis vi sætter vores lands værdier forrest handler det for os om miljø og medansvar som et folk. Ser vi på uran med internationale briller handler det for os om, at vi også har et internationalt ansvar for, ikke at føde mere radioaktivt materiale ind i et allerede mættet marked med fare for, at vores uran kan ende med at forurene og skade miljø og mennesker andre steder. Vi ønsker ikke at eksportere uran fra vores land. Og i debatten

om uran efterlyser vi en værdidebat. Vi skal ikke vende vores værdier ryggen bare for penge.

Du kan elske din næste uanset om denne er tæt på eller langt væk

Fra Inuit Ataqatigiit er vi også fuldt ud klar over, at vi i vores forslag om, at være med til at drage omsorg for andre mennesker i den internationale flygtningekrise ved at donere penge står meget alene. Ja, der er ligefrem ikke engang kommet et svar fra Formanden for Naalakkersuisut på vores henvendelse om vores forslag til denne nødhjælp. For os handler sådan et forslag også om grundlæggende værdier. For os handler det om næstekærlighed, om at give mennesker værdi uanset hvor de kommer fra, også selvom de kommer fra et sted langt væk fra vores hverdag. Om at være solidariske når der er en katastrofe et andet sted i verden.

Vi håber, at den debat vi har skabt på dette område har pustet tanker i vores børn og unge om næstekærlighed, om at vi skal kunne drage omsorg for alle uanset hudfarve eller religion og vise respekt for vores medmennesker. For det er værdier vi også gerne vil give videre.

Vi mener ikke, at vores omsorg for vores egne landsmænd bliver ringere eller mindre ved, at vi viser vilje til at hjælpe ude i verden. Tværtimod mener vi, at det at kunne vise en medmenneskelighed ved ikke bare at lukke os om os selv vil give os selv en styrke og komme tilbage som en værdi for vores samfund, ikke mindst til vores kommende generationer. Vi håber, at i partier og medborgere som har taget del i denne debat ikke misforstår formålet, sætter jer ind i problematikken og vælger at være med til at tage nogle skridt i retning af solidaritet. Jeg håber, at Formanden for Naalakkersuisut svarer på min henvendelse om dette.

Lad os alle tage del

Kære landsmænd

Vores debat i dag skal resultere i, at vi rykker os. I Inuit Ataqatigiit sætter vi alle sagsområder som vi arbejder med her i Inatsisartut i højsædet. Vi er trådt frem her for at være med til at løfte, for at arbejde for befolkningen og vores samfund og fordi vi har visioner og mål. Vi ser frem til indholdsrigte debatter. Vi ønsker indholdsrigte og konstruktive løsninger og vi sætter det at finde håndgribelige løsninger i centrum. Vi ønsker, at vi lægger partifarvekampene lidt til side og sætter befolkningen og samfundet forrest i det arbejde vi er valgte til at udføre.

Vi indbyder til samarbejde, her i salen, med Naalakkersuisut og alle steder i samfundet. Lad os sammen komme videre. Lad os alle bidrage.

Tak fordi i lyttede.